

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.412 van 29 oktober 2001
in de zaak A. 78.357/IX-1145.**

In zake : Maurice VAN MULDER, die woonplaats kiest bij advocaat Chr. DE GANCK, kantoor houdende te GENT, Koning Leopold II-laan 95

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, die woonplaats kiest bij advocaat D. VAN HEUVEN, kantoor houdende te KORTRIJK, President Kennedypark 8b.

tussenkomen partij :

Geert VAN NUFFEL, die woonplaats kiest bij advocaat B. DE WINTER, kantoor houdende te DENDERMONDE, L. Dosfelstraat 65.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Maurice VAN MULDER op 22 april 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 17 februari 1998 waarbij Geert VAN NUFFEL benoemd wordt tot griffier bij het vrederecht van het kanton Beveren, alsmede van de in die beslissing vervatte impliciete weigering om verzoeker te benoemen tot griffier bij het vrederecht van het kanton Beveren;

Gelet op het arrest nr. 76.294 van 12 oktober 1998 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 13 november 1998 door verzoeker;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 1 december 1998;

Gelet op de beschikking van 3 december 1998 die de tussenkomst van Geert VAN NUFFEL toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur H. COLIN;

Gelet op de beschikking van 1 maart 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 oktober 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. GORDTS, die loco advocaat Chr. DE GANCK verschijnt voor verzoeker, van advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat B. DE WINTER, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord adjunct-auditeur H. COLIN, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 5 oktober 2000, in zijn advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is eerstaanwezend adjunct-griffier -vroeger: klerk-griffier- bij het vredegerrecht van het kanton Beveren, daartoe benoemd bij koninklijk besluit van 10 februari 1983.

1.2. Op 15 juli 1997 wordt in het Belgisch Staatsblad een plaats van griffier bij het vredegerrecht van het kanton Beveren open verklaard.

Verzoeker alsook G. VAN NUFFEL en R. DANIELS kandideren voor deze vacante plaats.

1.3. Zowel de eerste plaatsvervangend vrederechter op 27 oktober 1997 als de hoofdgriffier van het kanton Beveren op 22 oktober 1997 dragen, met toepassing van artikel 262 van het Gerechtelijk Wetboek, G. VAN NUFFEL als eerste kandidaat en verzoeker als tweede kandidaat voor.

Bij die voordrachten en rangschikking wordt verwezen naar de kennis van en interesse voor de informatica, professionele kennis en bekwaamheid.

1.4. De procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg van Dendermonde verleent op 24 oktober 1997 zijn advies. Daarin bevindt hij beide kandidaten geschikt. Wat hun rangschikking betreft merkt hij het volgende op :

"- De heer Van Nuffel Geert, eerste kandidaat, trad op 9.3.1984 als beambte op arbeidsovereenkomst in dienst bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg alhier. Hij werd bij K.B. van 16 mei 1989 benoemd tot adjunct-griffier bij het vredegerrecht van het eerste kanton Sint-Niklaas (en niet bij het tweede kanton, zoals verkeerdelijk door de Hoofdgriffier in zijn voordracht wordt vermeld). Bij K.B. (van) 27.3.1996 werd hij aldaar benoemd tot eerstaanwezend adjunct-griffier.

- De heer Van Mulders daarentegen is reeds in dienst vanaf 22 december 1971 (beambte onder contract bij parket alhier) en sedert mei 1979 als adjunct-griffier werkzaam bij het vredegerrecht van het kanton Beveren, alwaar thans de plaats van griffier vacant is.

Er werden door de heer Hoofdgriffier nooit klachten geformuleerd omtrent de uitoefening van de dienst door de heer Van Mulders. Het is zelfs zo dat ter gelegenheid van de postulatatie van de heer Van Mulders voor het ambt van griffier-hoofd van de griffie van de vredegerrechten van de kantons Wetteren en Lokeren de heer Hoofdgriffier in zijn advies van 26 juni 1992 vol lof over hem sprak, ik citeer: 'Hij is zeer werkzaam en gediensstig en staat de Vrederechter bij, bij de behandeling der zaken in raadkamer. Ik acht hem bekwaam een griffie van een vredegerrecht te leiden'. Thans krijgt hij slechts een tweede kandidatuur. Betrokken kandidaat heeft tijdens een onderhoud met mij op 26 augustus 1997 mij gemeld dat de Hoofdgriffier hem sinds begin dit jaar zoekt te treffen. Mij komt het op zijn minst bevreemdend voor dat iemand met 13 jaar meer dienstervaring slechts als tweede kandidaat wordt voorgedragen.

Mag ik Uw Hoog Ambt verzoeken het voorstel met mijn bemerkingen aan de Hogere Overheid te willen overmaken".

1.5. Met een brief van 5 november 1997 stuurt de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent de minister van Justitie de stukken toe, waaruit blijkt dat de vrederechter en hoofdgriffier van het vredegerecht van het kanton Beveren de kandidaten voorgedragen hebben voor de vacante plaats van griffier bij dit vredegerecht.

De procureur-generaal deelt mee dat beide kandidaten de wettelijke voorwaarden vervullen om tot het geambieerde ambt benoemd te worden, dat hij gunstig adviseert voor ieder van hen, maar dat hij de opmerking van de procureur des Konings bijtreedt met betrekking tot het slechts krijgen van een tweede kandidatuur van verzoeker.

1.6. Met een brief van 19 november 1997 verzoekt de minister van Justitie, met verwijzing naar de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de procureur-generaal om de vrederechter en hoofdgriffier uit te nodigen hem de motivering van hun voordrachten mee te delen, "zodat een kwalitatieve vergelijking kan gemaakt worden tussen de twee voorgedragen kandidaten".

1.7. Aansluitend op de vraag van de minister van Justitie verstrekt de hoofdgriffier per brief van 5 december 1997 de volgende aanvullende motivering :

"Beide kandidaten zijn eerstaanwezende adjunct-griffiers bij een Vredegerecht.

Het verschil tussen beide kandidaten is, dat de heer Van Nuffel Geert, uit kontakten met mijn collega en de heer Vrederechter van het Kanton St.-Niklaas I, volledig op de hoogte is over inrichting en gebruik van de informatisering van de vredegerechten, wat ik van de heer Van Mulders Maurice, niet kan zeggen.

Het is deze vaststelling die de doorslag heeft gegeven voor de volgorde van de voordracht".

Met verwijzing naar zijn gesprekken met de kandidaten zelf, zijn overleg met de andere plaatsvervangende vrederechters van het kanton Beveren en zijn contactname met de vrederechter van het eerste kanton Sint-Niklaas, verstrekt de plaatsvervangend vrederechter per brief van 16 december 1997 de volgende aanvullende motivering :

"Uit deze kontakten, gesprekken en uit eigen ervaringen blijkt:
- dat beide kandidaten, zowel de heer Van Nuffel Geert als de heer Van Mulders Maurits een ruim aantal jaren griffie-ervaring hebben;
- dat de heer Van Nuffel Geert bij het behandelen van de zaken meer zelfzekerheid toont dan de heer Van Mulders Maurits;
- dat de heer Van Nuffel Geert alles wat verband houdt met de informatica, die betrekking heeft op de werking van een griffie zeer grondig beheerst, wat bij de heer Van Mulders Maurits niet het geval is;
- dat bij de heer Van Nuffel Geert meer gevoel tot samenwerking met de andere collega's-griffier aanwezig is dan bij de heer Van Mulders Maurits".

1.8. Met een brief van 26 december 1997 bezorgt de procureur-generaal de aanvullende motiveringen aan de minister van Justitie. In fine van zijn brief deelt de procureur-generaal mee dat hij zijn advies van 5 november 1997 handhaaft.

1.9. Bij koninklijk besluit van 17 februari 1998 wordt G. VAN NUFFEL benoemd tot griffier bij het vreedegerecht van het kanton Beveren op grond van de volgende motivering :

"Overwegende dat de heer Van Nuffel Geert als eerste kandidaat werd voorgedragen door de vrederechter en de hoofdgriffier van het vreedegerecht van het kanton Beveren;

Overwegende dat betrokkene volledig op de hoogte is van de inrichting en het gebruik van de informatisering van de vreedegerechten;

Overwegende dat betrokkene bij het behandelen van de zaken zelfzekerheid toont;

Overwegende dat betrokkene gevoel tot samenwerking heeft met de andere collega-griffiers;

Overwegende dat belanghebbende de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult".

Dat is het bestreden benoemingsbesluit.

2.1. Overwegende dat de tussenkomen partij aanvoert dat de vordering, in zoverre deze de vernietiging beoogt van de in de bestreden benoeming vervatte impliciete weigering om verzoeker te benoemen, onontvankelijk is, aangezien verzoeker zich niet kan beroepen op enige gebonden bevoegdheid van de overheid om hem te benoemen;

2.2. Overwegende dat verzoeker geen bepaling aanwijst waaruit zou kunnen volgen dat de verwerende partij de rechtsplicht heeft om hem tot griffier te benoemen; dat de exceptie gegrond is;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat het bestreden benoemingsbesluit niet afdoende is gemotiveerd; dat blijkens het betoog ter zake van verzoeker de formele motivering niet overeenstemt met de werkelijke gegevens; dat verzoeker uiteenzet dat de motivering van een besluit waarbij aan het bestuur beleidsvrijheid wordt gelaten enkel als draagkrachtig kan worden aanvaard, indien daarbij aangeknoopt wordt bij het beleid, en dat ter zake het "beleid" inzake informatisering dat binnen de griffie van het vrederecht door de hoofdgriffier werd gevoerd, er steeds in had bestaan om de implementatie van de softwareprogramma's zo lang mogelijk uit te stellen, dat het advies van de hoofdgriffier, gemotiveerd door het feit dat de tussenkomenende partij volledig op de hoogte is aangaande inrichting en gebruik van de informatisering van de vrederechten, hetgeen van verzoeker niet gezegd zou kunnen worden, derhalve niet consistent is en zelfs in strijd met het door hemzelf tot op dat ogenblik gevoerde beleid, te meer daar deze vaststelling volgens de hoofdgriffier zelfs de doorslag heeft gegeven voor de volgorde van zijn voordracht, zulks louter met de bedoeling zijn echte motieven te verbergen, en dat de motivering van de hoofdgriffier met het oog op de feiten bovendien gebrekkig is, vermits verzoeker - met het oog op de informatisering van het systeembeheer - als systeembeheerder van de griffie van het vrederecht wel degelijk op de hoogte was van de informatisering van de vrederechten en daartoe de door de verwerende partij georganiseerde informatiesessie heeft gevolgd;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in hoofddorde antwoordt dat het middel onvoldoende omschreven en derhalve onontvankelijk is, doordat verzoeker gewag maakt van een motiveringsgebrek, zonder te specificeren welke rechtsregel (een wettelijke of decretale bepaling of een algemeen beginsel) daardoor geschonden zou zijn; dat zij in ondergeschikte orde argumenteert :

- dat zij bijzondere zorg heeft besteed aan de motivering van de benoemingsbeslissing, vermits zij aan de vrederechter en de hoofdgriffier gevraagd heeft hun voordrachten te motiveren zodat een kwalitatieve vergelijking gemaakt kon worden tussen de twee voorgedragen kandidaten en dat, aansluitend op deze vraag, zowel de vrederechter als de hoofdgriffier hun voordracht nader hebben gemotiveerd, met andere woorden, dat de op zich afdoende gemotiveerde benoemingsbeslissing steunt op eveneens afdoende gemotiveerde voordrachten;
- dat verzoeker zijn pijlen enkel richt op de voordracht van de hoofdgriffier en hij de eigenlijke motivering van de benoemingsbeslissing onverlet laat, terwijl in die beslissing, naast het informatica-argument, twee bijkomende motieven (geput uit de

brief van de vrederechter van 16 december 1997) worden aangehaald om de tussenkomende partij te benoemen, namelijk de zelfzekerheid die de benoemde kandidaat bij het behandelen van zijn zaken vertoont en diens gevoel tot samenwerking met andere collega-griffiers, en er in de beslissing verwezen wordt naar de rangschikking in de voordrachten én van de vrederechter én van de hoofdgriffier;

- dat aldus verzoeker niet bewijst dat de benoemingsbeslissing niet degelijk naar behoren en op grond van pertinente overwegingen gemotiveerd is - meer nog, hij twee van de drie aangehaalde motieven geheel onverlet laat - en al evenmin bewijst dat voor de verwerende partij het informatica-argument doorslaggevend was voor de benoeming van de tussenkomende partij;

- dat verzoeker de woorden van de hoofdgriffier verkeerd interpreteert, vermits deze in zijn aanvullende motivering geenszins stelt dat verzoeker geheel niet op de hoogte zou zijn van informatica, maar wel dat de tussenkomende partij (die het geluk had dat de griffie van het Vredegerecht St.- Niklaas I reeds geïnformatiseerd was), anders dan verzoeker, volledig op de hoogte is van de inrichting en het gebruik van de informatisering;

- dat men niet kan geloven - minstens hiervan geen bewijs voorligt - dat de hoofdgriffier ondanks het zagezegde - en opnieuw onbewezen - aandringen van verzoeker de introductie van informatisering van het vredegerecht zou hebben uitgesteld enkel en alleen maar om verzoeker niet als eerste kandidaat te moeten voordragen;

3.1.3. Overwegende dat ook de tussenkomende partij betoogt dat verzoeker uitsluitend de voordracht van de hoofdgriffier bekritiseert, die de kennis van de informaticasystemen van doorslaggevend belang acht en besluit dat de kennis van de tussenkomende partij op dat gebied die van verzoeker overtreft, terwijl zulks ook de mening is van de vrederechter, wiens advies verzoeker blijkbaar niet aanvecht; dat zij voorts aanvoert dat verzoeker niet bewijst dat het informatica-argument voor de benoemende overheid doorslaggevend was, vermits de benoemingsbeslissing ook gesteund was op twee andere overwegingen die verzoeker onverlet laat, doch die hij in het kader van de schorsingsprocedure afgedaan heeft als te subjectief, dat het niet verboden is dat bij de motivering van een beslissing de beslissende overheid argumenten in aanmerking neemt die verzoeker als subjectief bestempelt, vermits de voordracht in een benoemingsprocedure altijd een zekere graad van subjectiviteit inhoudt, maar dat de beweerde subjectiviteit van de motieven van de benoemingsbeslissing die motieven niet automatisch nietszeggend,

onbestaand of niet correct maken, en dat de drie argumenten samen op voldoende wijze een draagvlak vormen voor een gemotiveerde beslissing zodat er geen sprake kan zijn van enig motiveringsgebrek;

3.1.4. Overwegende dat verzoeker repliceert dat volgens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, een administratieve overheid haar beslissingen uitdrukkelijk moet motiveren, de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en de motivering afdoende dient te zijn; dat hij, na zijn kritiek op het motief gesteund op de informatica-kennis van de tussenkomende partij te hebben herhaald, aanvoert :

- dat de verwerende partij formeel gelijk heeft waar ze laat opmerken dat, naast het advies van de hoofdgriffier, tevens het advies van de plaatsvervangend vrederechter in overweging werd genomen, nu in het benoemingsbesluit tevens melding wordt gemaakt van de "zelfzekerheid" van de kandidaat bij het behandelen van de zaken en zijn "gevoel tot samenwerking", zoals vermeld in het advies van de plaatsvervangend vrederechter van 16 december 1997, maar dat daarmee nog niet is aangetoond dat de aangevochten beslissing draagkrachtig gemotiveerd zou zijn;
- dat in het advies verstrekt door de plaatsvervangend vrederechter immers vrijblijvend verwezen wordt naar onder meer "gesprekken", maar niet naar stukken of concrete elementen die het uitgebrachte oordeel moeten kunnen staven, zodat een dergelijke motivering moet worden afgedaan als een loutere stijlformule;
- dat dergelijke criteria, vermits ze niet de objectief vaststelbare kwaliteit van het werk en van de dienstverlening betreffen maar wel een subjectieve impressie/voorstelling omtrent "zelfzekerheid" en "gevoel tot samenwerking", de voordracht niet kunnen dragen, zeker niet nu verzoeker kan bogen op een zeven jaar ruimere rimpelloze griffie-ervaring;
- dat de plaatsvervangend vrederechter kennelijk iedereen heeft gesproken, doch met uitzondering van de vrederechter-titularis van het kanton Beveren, die nochtans verzoeker, met wie hij jaren had samengewerkt, het best kon beoordelen, terwijl zelfs de hoofdgriffier, waarmee verzoeker al evenzeer gedurende jaren heeft samengewerkt, in zijn advies geen enkele opmerking maakte inzake "zelfzekerheid" of een "onvoldoende gevoel tot samenwerking" liet gelden;

dat verzoeker ten slotte aanvoert dat uit het benoemingsbesluit zelf niet blijkt dat de benoemende overheid de titels en de verdiensten van beide kandidaten heeft vergeleken en zij niet heeft aangeduid aan de hand van welke objectieve elementen zij haar keuze heeft gemaakt, dat nochtans inzake benoemingen en bevorderingen

de overheid ertoe gehouden is een vergelijkend onderzoek van de kandidaten te houden dat grondig en zorgvuldig dient te gebeuren, en dat bijvoorbeeld de beroepservaring van een kandidaat niet uitvoerig en gedetailleerd kan worden geanalyseerd zonder dat deze ervaring wordt afgewogen ten aanzien van die van de andere kandidaten en dat, waar het bestreden besluit werd gemotiveerd door de overweging dat de tussenkomen partij 1° volledig op de hoogte is van de inrichting en het gebruik van de informatisering van de vredegerichten, 2° bij het behandelen van de zaken zelfzekerheid toont en 3° gevoel tot samenwerking heeft met de andere collega-griffiers, meteen is aangetoond dat de verwerende partij al evenzeer de formele motiveringsplicht heeft geschonden;

3.2.1. Overwegende dat zoals het middel geformuleerd wordt in het verzoekschrift, het veeleer het gebrek aan materiële dan aan formele motivering aanklaagt, wat verzoeker daaromtrent in zijn memorie van wederantwoord ook betoogt, doch dat de verwerende partij niet in het ongewisse verkeerde omtrent de juiste draagwijdte van dat middel, aangezien zij niet alleen stelt dat verzoeker zijn betoog ten onrechte toespitst op het advies van de hoofdgriffier maar dat advies ook inhoudelijk analyseert;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord zijn kritiek op het bestreden besluit uitbreidt tot de twee overige motieven ervan en aanvoert dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij zijn ruimere beroepservaring heeft afgewogen ten aanzien van die van de benoemde kandidaat (derde onderdeel van zijn betoog); dat de vraagrijst of verzoeker aldus in werkelijkheid geen nieuw middel aanvoert dat hij reeds had kunnen aanvoeren in zijn inleidend verzoekschrift;

3.2.3. Overwegende dat niet wordt aangetoond dat verzoeker bij het instellen van het onderhavige beroep kennis had van de volledige tekst van het bestreden besluit; dat dit besluit immers enkel bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt en, aangezien de geambiëerde benoeming niet verzoeker maar de tussenkomen partij te beurt viel, er geen verplichting bestond om de volledige tekst aan verzoeker ter kennis te brengen; dat in haar laatste memorie de tussenkomen partij weliswaar aanvoert dat zij "de persoonlijke en stellige overtuiging" heeft dat verzoeker wel degelijk de bestreden beslissing zelf in zijn bezit had, omdat hij de gewoonte had de over hem gegeven adviezen op te vragen samen met het benoemingsbesluit en zulks aangetoond wordt door sommige

stukken die verzoeker reeds bij zijn inleidend verzoekschrift had gevoegd; dat echter een "stellige overtuiging" en een "gewoonlijk" handelen niet het afdoende bewijs ervan kunnen leveren dat verzoeker ook kennis had van het volledige besluit terwijl uit de stukken waarop de tussenkomende partij doelt enkel kan worden afgeleid dat de hoofdgriffier van het vredegerecht van Beveren de tussenkomende partij vóór verzoeker rangschikt, precies wegens haar grotere bekendheid met de informatisering; dat de bijkomende argumenten of middelen die verzoeker aan zijn tweede middel toevoegt in zijn memorie van wederantwoord derhalve ontvankelijk zijn;

3.2.4. Overwegende, wat het motief betreffende de grotere ervaring en inzet van de tussenkomende partij inzake de inrichting en het gebruik van de informatisering van de vredegerichten betreft, dat verzoeker de feitelijke juistheid ervan niet betwist; dat hij enkel het belang dat de hoofdgriffier aan deze specifieke ervaring heeft gehecht betwist omdat het in strijd zou zijn met het door hem tot op dat ogenblik gevoerde beleid inzake informatisering binnen de griffie van het vredegerecht van Beveren; dat, daargelaten de vaststelling dat verzoeker van dat laatste eigenlijk geen concrete bewijzen aanbrengt en dat ook de plaatsvervangend vrederechter het informatica-argument als een pertinent vergelijkingscriterium beschouwde, niets de verwerende partij verbood om die specifieke ervaring als criterium te hanteren bij de afweging van de titels en verdiensten van de twee kandidaten; dat het trouwens niet als enig criterium werd gehanteerd;

3.2.5. Overwegende wat verzoekers argument betreft als zou het tweede en derde motief van het bestreden besluit, de grotere zelfzekerheid en gevoel tot samenwerking van de benoemde kandidaat, niet gestaafd worden door concrete gegevens, dat zulks zoals verzoeker terecht stelt, berust op de bijkomende motivering van de voordracht van de plaatsvervangend vrederechter van Beveren; dat deze in zijn oorspronkelijke voordracht van 27 oktober 1997 -zie hiervoren 1.3.- verwees naar "samenspraak met de andere plaatsvervangende vrederechters van het kanton Beveren, contactname met de heer Vrederechter van het 1° kanton Sint-Niklaas en 5° kanton Antwerpen en een gesprek met de kandidaten"; dat hij in zijn aanvullende motivering, gegeven op 16 december 1997 na vraag daartoe van de minister van Justitie, opnieuw verwees naar zijn gesprekken met de kandidaten zelf, zijn overleg met de andere plaatsvervangende vrederechters van het kanton Beveren en zijn contactname met de vrederechter van het eerste kanton Sint-Niklaas en uit die contacten afleidde dat de tussenkomende partij blijk gaf van meer zelfzekerheid

en gevoel tot samenwerking; dat de plaatsvervangend vrederechter niet verplicht was van al die contacten een geschreven relaas op te maken; dat een gegeven als min of meer "zelfverzekerd" onder meer tot uiting kan komen bij een direct persoonlijk contact en "gevoel tot samenwerking" afgeleid wordt uit dagdagelijkse ervaring; dat in zoverre verzoeker het niet-raadplegen van de vrederechter-titularis aanklaagt, het evident lijkt dat iemand die wegens ziekte niet in staat is zijn ambt waar te nemen doorgaans ook niet in staat zal zijn adviezen te verstrekken;

3.2.6. Overwegende wat ten slotte de grief betreft dat niet formeel wordt gemotiveerd aan de hand van welke objectieve elementen de benoemende overheid haar keuze heeft gemaakt, dat de doorslaggevende gegevens zoals uit de formele motivering zelf blijkt die waren waarvan hiervoren sprake : de eerste plaats bij de voordrachten van de tussenkomen partij op grond van diens kennis van de informatisering, zijn zelfzekerheid en gevoel tot samenwerking; dat aangezien verzoekers betoog om de onjuistheid van die motieven aan te tonen faalt, zij volstaan om het bestreden besluit te dragen; dat dit besluit derhalve ook impliciet ervan uitgaat dat die gegevens primeren op de grotere anciënniteit van verzoeker, zonder dat zulks nog eens uitdrukkelijk moet worden uiteengezet; dat, immers, de formele motivering van een benoemingsbesluit in principe moet aantonen waarom een bepaalde kandidaat werd benoemd en niet waarom een andere niet werd benoemd; dat, voorts, overeenkomstig artikel 262 van het Gerechtelijk Wetboek de Koning enkel de keuze heeft tussen de door de vrederechter en de hoofdgriffier voorgedragen kandidaten en Hij niet nog eens andere motieven moet aanhalen als Hij de daarin uitgedrukte voorkeur bijvalt; dat, ten slotte, uit de gegevens van de zaak blijkt dat de grotere anciënniteit van verzoeker en het afwijken van vroegere adviezen wel degelijk onder de aandacht van de minister van Justitie werd gebracht en deze om een bijkomende motivering heeft gevraagd; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3. Overwegende dat de overige middelen niet werden onderzocht in het verslag opgemaakt door de bevoegde auditeur; dat het onderzoek van de zaak op dat stuk dient te worden vervolledigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen in zoverre het gericht is tegen de impliciete weigering Maurice VAN MULDERs te benoemen tot griffier bij het vredegerecht van het kanton Beveren.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat wordt ermede belast het onderzoek van de zaak te vervolledigen.

Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig oktober 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.